

122a

нъ и за мъисли и во-
лениа комоуждо.
и ли вѣница. и ли
моукы въздаеТЬ.
такоже самъ промъ
реуе. азъ придоу съ-
бъратъ дѣла и сло-
весъ. и помышле-
нни ихъ. нъ и зъло-
ва въ мъислехъ по-
мннаема. дѣзо-
стить срѣда. погоу-
ваема же оудръжада-
ниемъ и пѣванн-
иемъ. съкроушаи-
ть и. иеправъдъ-
но оубко иестъ ииѣТи
ненависти. на иеди-
ноплеменъинка и е-
диновѣроинка. и
сънаслѣдъинка
црса ибсъ. възни-
навидимъ же нена-

122b

внѣштааго настъ
дніавола и дѣла и-
го. обѣштааго въ-
сѣхъ улкъ врага.
Пауне же вѣроинъиХъ.
ннкътоже во вѣроу
обѣштаваиа съгрѣ-
шаиетъ. ии любъве
нити ненавидиТЬ.
тавѣ во дрѣво отъ
плоди бѣваиетъ. о-
бѣштаваиа са оу-
бо хѣвъ вѣти. таже
дѣиетъ тѣли тави-
ти са. зане вѣсь и-
же ненавидитъ бра-
та иишта. съ и дру-
жьбы далеуе боу-
деть мажкъ же моу-
дръ обраштиетъ иж
Иоании же гла-
и реви въ сеѣтѣ вѣти-
ти. и брата своего

122c

ненави́дя въ ть-
мѣ есть доселѣ.
аште къто рече Тъ
люблю ба· и брата
своего ненави́дн-
ть· альже есть· не
люблю брата
своего· и гоже ви́дѣ +
како можетъ любити·
Глѣтъ же и законъ·
не възненави́дн
брата своего въ по-
мыслѣ своемъ· о-
бвиуенниемъ обли-
чиши ѹ· и не прими-
ши своего грѣха·
и не вражъдоуи люб-
дноу своему·
Такожде и павла·
разумѣваниъ
дроугъ дроуга въ
поштреине любъ-
ви· и добру дѣлъ·

+ ба· и гоже не ви́дѣ

122d

и быванїе
дроугъ дроуговъ вла-
зи· милосрѣдн· да-
жште себѣ· такоже
и хѣ дарова намъ
и приноситъ· аште
изыкты гло улун·
и англскты· любъве-
же не имамъ· бы-
хѣ тако мѣдѣ звѣ-
нашти· или кумба-
ль звалацага: Мы
оубо въ хѣ облѣкъ-
ше сѧ· да лѣжынн е-
смъ· не тѣуъж не не-
нави́дѣти нико-
гоже· и тъ и любити·
не тѣкъмо брати-
ж и дроугы· и тъ и не-
нави́дѧштага и ты·
и вражъдоужштага·
аште во и уѣто на
ты глѣжть· или дѣ-
жть

123а

въсіе благодарынѣ
принимѣмъ за вѣ-
джашТеи въздаани-
и. обыкн во сжть
принено иже отъ ми-
ра. кромѣ соушТага
мира гонити и оскурь-
блати и оклевета-
вати. Възглаша
во рече на ма таѣкъ
льстивомъ и словесы
ненавистыи ови-
доу ма и брашя сѧ съ
мъноиж. Икоже +и+ гъ
свонимъ оученникомъ
рече. ашTe отъ мира
въстие вълии. ми-
ре свое любилъ вты.
а такоже отъ мира иѣ-
сте. иѣ азъ иѣбъра-
хъ вты отъ мира. си-
го ради ненавиди-
ти вастъ миръ. И а-

123б

ште миръ вастъ нена-
видитъ. вѣднте
тако мене прѣждie
вастъ възненави-
дѣ. И приноситъ.
блаженна юстие. и-
гда възненавида-
ть вты ул҃ци и ра-
злоучать. и похоч-
латъ. и пронесоутъ
нимя ваше тако зъло
сна ул҃ца ради. ради-
нте сѧ и веселнтие
тако мъзда ваша
многа есть на иѣсе-
хъ. И паки любите вра-
гы ваши. добро тво-
рите ненавидашТи-
ни. вастъ. и молитъ
за творашТага ва-
мъ напасти и иѣго-
нашТа вты. да вонде
снове оца вашего и-

123c

же юстъ на нбсехъ.
емоуже слава
въ вѣкы
вѣкомъ

я
м н

нз ∴ о то^и иеже^и обря- ∴
∴ добятн сѧ ∴

иежие порадовати
сѧ какомоу любо улкоу
въ скръбн· или въ
тъштетѣ· или въ
падиенни· улка о-
плаџива юсть и
боуга· Паѹи жиє о-
вьштиинка распъ-
нъшихъ га· ти
ко гладкоу· оуга· ра-
зарата цркъвъ· и

123d

трыни дыниин съ-
зидаша из спсн сѧ
сали· иеже юстъ не-
правъдено· аште во
прѣтъкниетъ сѧ
нога не порадоуиетъ
сѧ рука· паѹи жиє
оуга и лѣкоуиетъ·
или масломъ· или
пластыремъ за-
не идни тоело ислиъ·
не подобаетъ оуга
послннати сѧ и по-
радовати своемоу
оудоу· ить съ иниин
поболѣти· и съпо-
страдати по слове-
си аплю· и не тъуъж
же порадовати сѧ·
итъ ии отънаждъ слад-
стнѣ слышати
гражестнти улуга·
послоуашаштии во·

124а

тако тацѣхъ глагъ.
своєго величнія
плоды обиѣмлѧтъ.
и не непыштоѹи въ-
сегда скрѣбн за грѣ-
хъи находитлѧт
на улкы. сжть бо
етерн оугаждающе
бѹи и напастоѹени.
Ниуистини во и ве-
законини нѣгъ-
нани вѣдоутъ. Ико-
же и притѹбинко-
ми кажеми иесли рѣ-
үи бо. аште падетъ
врагъ твои не обра-
дѹи сѧ иеноу. въ сть-
блажненни же иго
не вѣзноси сѧ. иeda
оугарьи гагъ. и не го-
дѣ иеноу вѣдетъ. и
се оубо о врагѣхъ. и
радоѹиан сѧ г҃ыблїж-

124б

штоѹмоу не нѣзви-
неть сѧ. и пâ. люти
веселаштннмъ сѧ
о зълтыи хъ. и радоѹ-
жштемъ сѧ о стьвра-
щенни зълѣ. и пâ.
сѣтиж оугазноу-
ть веселаштн сѧ
о падении благоѹ-
стннгъ. и болѣ-
зни погоѹнть
иа прѣжде стьмрь-
ти ихъ. и поманѣ-
ти дѣни тьмъ иа-
ко мнози вѣдоутъ.
иепорѹбини
же новъ. аште ли
обрадовахъ сѧ о па-
деннии врагъ мон-
хъ. и рѣуе сѹце мои
благо же. и блаже-
нныи же павлъ прн-
стылаи рнманемъ

124с

глдаше· аште же
ли етери отъло-
миша + са+ отъ вѣтви-
н· тъ же сверѣпо-
маслини тъ прн-
сцѣпн са· и прнуд-
стьнкъ корен
и сластн бы ма-
слины· не хвалн
са на вѣтви· аштѣ
хвалиши са· не тъ
корень носини· нъ
корень та· речешн
оуко отъломиша са
вѣтви да азъ
прнсцѣпиж са· др-
брѣ не вѣрниль о-
тъломиша са тъ
же вѣроиж стонши·
не вѣисокомоудроу-
н· нъ вон са· аштѣ
ко бѣ нестѣствѣ-
нъиխъ вѣтви не

124д

поштадѣк· ида и тебе
не поштадитъ· и прн-
носитъ· любы не ра-
доуетъ са о неправь-
дѣк· радоуетъ же нестїнѣк·
не прнiemлѣмъ оуко
вѣзлюбленни вада-
штлаго ны врага· по-
радовати са некрѣнла-
аго зъломъ· Чѣто во-
реуе новъ вѣи напа-
дете мѣнѣ виез мило-
стн· тако да вндѣвѣ-
ши мож газвж вѣзбо-
нти са· Мѣ же молни-
мъ са съ дѣдомъ глж-
штѣ бѹ· не отъврѣ-
зи мене вѣ врѣмѧ
старостн· югда нѣ-
магаетъ крѣпость
мога не остави мене·
тако рѣша вражи мо-
и мѣнѣ· и стрѣгжи-

125a

и даша моега съвѣ-
шташа вѣкогу-
пѣ. глижште вѣ
оставналь и есть.
поженѣте и и-
мѣте и яко иѣ-
сть иѣбавынн-
ка иемоу. иѣ тѣ
вѣ мон не оудали
са отъ мене.
да не порадоуж-
ти ми са вражь-
дожштен миѣ
ес прабѣды.
иѣ твоемиѣ сило-
иж да вѣзврати-
ть са авне стѣ-
даште са глижште
благо жиѣ благо
жиѣ. юже посми-
таноу оубо вѣти
и порадованоу.
нашиѣ есть.

125b

а юже порадоваѣти
са и пороугати
кѣнижкиннкѣ.
и науаласштиин-
кѣ есть. ржгад-
хж во са рече на-
чальници иѣштиин-
кѣ съ кѣнижкинн-
кѣи дроугъ кѣ
дроугору глижште.
иїты спасе. а ли
себе не можетъ
спаси хѣ цѣ иѣлѣ-
вѣ. да сълѣзѣти
иїтынѣ съ крѣта
да видимъ и вѣ-
роу именъ иемоу.
длѣготрѣпѣли-
вѣи же гѣ тѣплѣ-
аше вѣдоумиie и-
хѣ яко улѣколю-
бъцѣ. томоу слав-
ва вѣ вѣкты вѣко-

мѣ

125c

Я
М Н

и и :: О ТО^й ИЖЕ РАДОВАТИ
:: СА СЪ РАДЖЩИ^и МИ^ж ::
БЕЛНКА ДОБРОДѢТЕ-
ЛЬ ИСТЬ · И БОУГО-
ДЫНА · ИЖЕ РАДОВА-
ТИ СА СЪ ДОБРѢ ЖИ-
ВЖШТИИИ · И ВЪ
ЗАПОВѢДЕХЪ ВЖЬ-
ТАХЪ СПІЖШТИИ-
МИ · АШТЕ И ОТЪ И-
ТЕРЪ ИХЪ ИНУЬ ТО-
ЖЕ ВЪЛІИИ СА · А
ИЖКЕ ПО ИСТИИБ РА-
ДОВАТИ СА СЪ ИНІИ ·
ТО САИИ СЛ'ЕДН ЛИ-
ЧЫИИ ГАВѢ ПОКА-
ЗАІЖТЬ · РАДО-
ВАННІЕ БО СРУНОЕ

125d

ІАВЛАІЕТИЕ ОУН ПО
ФАНОУМОУ · СРЦЮ
ВЕСІЛАШТОУ СА
ЛНЦЕ ЦВЫТЕТЬ ·
СЕ ЖЕ СЪВРЫШЕНЫ-
ІА ЛЮБЪВІЕ ЕСТЬ И-
ЖЕ РАДОВАТИ СА О
СПІКАНН ЇСКРЬ-
НЛАГО · МНОЗН ВО
ВЪ ИДННОМЪ СПІ-
АНИИ СЖШТЕ И Н-
МОУШТЕ · ДРОУ-
ГЪ КЪ ДРОУГОУ
ЛЮБЪВЬ · АШТЕ
СА ЛОУЧНТЬ ЕДН-
НОМОУ ОТЪ ИНХЪ
ГОЛІБІИША ДОН-
ТИ СПІХА · Да ДРОУ-
ГЪН ВЪ ЗАВІСТЬ-
НІИ РОВЪ ИНЗЪ-
ПАДЕ · А РАДОУГАІ
СА ВЪИСТИИ СЪ
НСПРАВЛЮШТИ-

НМЬ

126а

и прилежьноу мо-
лнтвоу въниж
за нъ приноситъ
богъ. Такоже и bla-
женъи павль ра-
доуia ся етероли
гллаше. Тако на-
мъ самъи хва-
лнти ся въ цркъ-
вахъ вжылахъ.
о трыпѣннн ва-
шиемъ и вѣрѣ.
въ въсѣхъ гони-
ннхъ вашн-
хъ также приилеме-
те показаннн
праведнааго
сюда его. на съпо-
дивенне црѣства
вжыа. Такоже
и филипинсемъ
нъ аште жъренъ
втываиж рече жрь-

126б

твѣ и слѹжъбѣ
вѣрѹ вашеа
радъ иесмъ и ра-
доуia ся всѣми
вамъ. Такоже
же радоунте ся
и радн боядѣте
минѣ. Такоже во
рече оудове пекоутъ
ся дроугъ о дроу-
зѣ. и аште радоу-
иетъ ся юдинъ оу-
дъ радоужть ся
съ иимъ въсн оу-
дн. Яште ли стра-
ждаетъ юдинъ оу-
дъ. то съ иимъ стра-
ждоутъ въсн оудн.
Тако и мы радова-
ти ся съ радоуж-
шннми. и пла-
кати ся съ плауоу-
шнми ся дръ-

126c

жънн есмь и чъ-
стыж дроуѓъ дроу-
га влштьша сеєе
твораштиє. И ко-
рнноїенемъ рєҮе.
не ина бо пнши-
лиъ валиъ. иъ та-
же чътете и радо-
зочиїваєтиє.
оупъваж же тако
и до коньца разоч-
иїєтиє. тако и радо-
зочиїсте иъ отъ
частн. тако по-
хваленне валиъ
есмь такожи и въ
валиъ. въ дънъ га
нашего ꙗ хъ. и
сими оупъвани-
емъ хотїхъ къ
валиъ прнти
да вътороуж радо-
сть илїєтиє.

126d

надѣавтьше сѧ
въсѣхъ васъ. та-
ко моя радость
въ въсѣхъ васъ
и есть. фано же и-
сть и въ лоѹинѣ
евнгльи егдаже
испалиниша сѧ
дънне роднти и-
лисаѳон и родн
снъ. слышаша
окрестъ жиѳоу-
штен рожденн-
и ета. и радоваа-
хѹ сѧ съ нею. се-
бо и есть законъ-
нъла любъве дѣ-
аніе. иже овьште
творити люби-
миыи хъ. И съ са-
мъ ноанъ ро-
жденъи глаше
оѹеникомъ сво-

127a

и на дроу гъ же-
нишь стоя и по-
слушаша иего· ра-
достнѣ радоуи-
ть сѧ за гласть же-
нишь· Ономоу
подобають расТи·
Я ли не хоудѣти·
иже бо имать съ-
врьшеноу любъ-
ви· то сеbe мъни-
ша твориТЬ· а
искрьблаго бо-
льша сеbe· по
глѹу хâ спса и ба-
нашего· илюи-
же слава въ
вѣкы вѣ-
комъ

Я
М **И**
Н

127b

¶ :: О ТОМЪ ИЖЕ НЕ ::

:: ОСКРЬБЛАТИ ::

:: НИКОГОЖЕ ::

Яште любанѣ вра-
та своего ба лю-
бнть· а не любан-
и брата своего
ни ба любнть по
аплоу иоанноу
тавѣ есть яко и
оскрьблата вра-
та своего· ба о-
скрьблаетъ· не
оскрьблите бо
реуе дхâ стааго
ниже знамена-
сте сѧ· и иже ма-
оскрьблша глѹ-
ти гъ· и па^к· поне-
же сътвористе и-
днномоу сихъ ма-

127c

Лъиңъ• миңъ съ-
твортс• ельма
не сътвортс• си-
мъ• ии миңъ съТво-
рортс• оуказа
са оүбо прѣжде-
реүенъинин• та-
ко иже братоу сво-
емоу слоуҗкнть
боу оүслоуҗкнть•
вѣдоуште брати-
и токо симъ боу оү-
годнигъ• иегда
не оскъбләемъ
ии о чемъже искъ-
благо• въселн-
чъ подвигнѣ-
мъ са не дати не-
пышеванна•
ии винъ пеуда-
льмоу бъйтн на
нъи• подовынѣ•
или неподовь-

127d

иѣ• да не непрн-
тата вждетъ
млѣва наша та-
ко овьуа пороуч-
но• еднномоу бо
реүе молаштоу
са а дроуғълоу про-
клинаижштю•
коего гласъ оу-
слышиштъ влка•
такоже въ прѣлиж-
дростн یавлено ие-
сть• И пѣ• иедниѣ
съзидая а дроу-
гыи разарлта•
Утьто оүспѣнета
пауе• иъ троудъ•
мълан съ отъ мрь-
твьца• и пакты•
касада са иимъ• ка-
та лъзж бън иеноу
отъ ваня• Тако-
жде постан са үлкъ•

128a

отъ грехъ свонхъ.
и пакы ходи то-
жде твора. моль-
вж иго къто оу-
слышитъ. и уъ-
то о успѣль съмѣ-
реніемъ свонимъ.
и приводитъ. не
коун на своего дроу-
га зъла. пришь-
льца сѫшта и на-
дѣжшта сѧ на тѧ.
и з оустъ бо везж-
мыныи хъ жъзлъ
досажденна. хо-
ди же правѣ кон-
ть сѧ га. а стрѣпъ-
штан пѣтъли
оукоренъ вонде Гъ.
и прѣкъ мнхеа. въ-
здышаха на нїлѣ
глѣаше. къжъдо
нскрѣнлаго своє-

128b

го оутѣшаиетъ.
иа зъло роукы сво-
я готоваиште.
аплъ же. аште бо
брать твои скрѣ-
бнть рече. южие не
по любви ходи-
ши. гдѣ же и Гъ.
всакъ гнѣваин
са на брата своего
спыти. повинь-
нъ есть сѫдѹ. и-
же ли речеть бра-
тоу своему рак-
ка. повиннъ и-
сть събориштоу.
а иже речь оуроде.
повиннъ есть
геноиѣ огнииѣн.
и приводитъ. а-
ште оубо приноси-
ши дафтъ твои
къ олтарю. ти

128c

тоу поманешн га-
ко иматъ иѣуь-
то братъ твои на
тл остави тоу
другъ твои прѣдъ
олѣтаремъ иди
прѣждѣ стынири
са съ братомъ тво-
имъ и тъгда прї-
несеніи другъ твои·
томоу слава
улколявьцоу вѣ.
иѣинѣ и присно·
и въ вѣкы
вѣкомъ

Я
М Н
И

◊ О ТОМЪ ИѢЖЕ ВЪ-◊
◊ ИИМАТИ СЕБѢ ◊

128d

и
Иѣжие вѣннмати се-
вѣ въ всѣхъ ве-
лика +вешъ+ есть и съ-
пасъна и бѣн
оугодъна есть же
и бытийската за-
повѣдъ таковы
иѣбѣгнеть оудо-
въ всакого грѣха·
всакоу же добро-
сть и заповѣ-
дъ вѣжъ съ +
грѣхъ прѣзъ-
рнть и сюни пе-
чиетъ са· идино-
мъслына оугла
къ бѹ ииѣга· Та-
ковыи съпраште-
хъ земльнѣи хъ
вештыи и прѣ-
несенъ бываєть
къ иѣсънѣи мъ

+ дѣваєть· таковыи
иїѣхъ мъногыи

129a

в'ѣуынъиимъ.
тружъствоу по-
дѣльно юстъ въс
сълоуыи. в'ѣдъи-
н коуплаж д'ѣати.
принораште Тъ
много. а не в'ѣ-
дъи тъштети
принемлють. ве-
ликы оубо и бро-
любивы д'аша и-
сть. иже въни-
мати присно тврь-
д'ѣ сеѣ. таковыи-
н бо. и гынѣшина-
го веспользъна
полышила. о
коудоуштии хъ
не възможенъ.
поунвага жела.о
правыиимъ пж Тъ-
ми стжаиетъ.
и въ вестроудъ-

129b

ное принстаниш Тъ
хъво доходиитъ.
подобаиетъ оубо
въннмати + полъ-
зъна. д'ѣва бо
есте англа съ улко-
мъ. иедиитъ пра-
въдъиин и еди-
нъ зълобъиин.
и праведъиин
оубо англъ. срама-
жневъ и кротъкъ.
и миуялии въ-
стъ. и гда оубо съ
на ср҃це улкоу въ-
зиаетъ. авне
глеть съ нимъ
о правед'ѣ. и ун-
стот'ѣ. и чисти.
и самодовъльн. о
вслакомъ д'ѣл'ѣ
праведъиѣ о всл-
кон д'ѣтелн слав-
вънѣ

+ лоуыша

129c

ЕГДА ОУБО СИ ВСЛ НА
СРЦЕ УЛКОУ ВЪЗН-
ДУТЬ. ТО ГАВЪ
ИСТЬ. ТАКО АНГЕ-
ЛЪ ПРАВЕДЫНЪН
СЪ ИИЛИ ИСТЬ.
АНГЛА ВО ЛОУКА-
ВЫНАГО Д'ЕЛА.
ПР'ЕЖЕ ВЪСЕГО НА-
ПРАСНИВЪ ИСТЬ.
И ГИ'ЕВЬЛНВЪ.
И ВЕДЖМЕНЪ.
И Д'ЕЛА ИГО З'ЕЛА.
РАЗВРАШТАДЖ-
ШТА РАБЫ ЕЖЬ-
ИА. ИЕГДА ОУБО СЪ НА
СРЦЕ УЛКОУ ВЪЗГИ-
ДЕТЬ. ПОДОВАЕ-
ТЬ ПОЗНАТИ И О-
ТТЬ Д'ЕЛЪ ИГО. ИЕ-
ГДА ВО + ОСТРОГИ'Е-
ВЫНМЪ КЪ КОИ8
ПРИСТОУПНТЬ.

129d

ИИИ ГОРЕСТЫЖ. ГА-
ВЪ ТАКОВЪН ВЪ
УЛЦЪ ИСТЬ. ПО ТО-
МЪ ПОХОТЬ Д'ЕАНЬ-
Н МНОГЪ. И МНО-
ГОЦ'ЕИЕ ВРАШЬ-
НЪ МНОГЪ. И ПН-
ГАНСТВО. И ПН-
ДОВЪ. И РАЗЛНУ-
НЪ ПНШТЬ. И ПО-
ХОТЬ ЖЕНЬ. И АН-
ХОИМАНЪН. И ПР'Е-
ЗОРНВЪСТВО. И
ГР'ЕДЫИНН. И И-
ЛНКО СИЛЪ ИСТЬ
ПРНІСКРЬНО. И ПО-
ДОБНО. ИЪ И З'Е-
ЛАД ПОМЫШЛЕ-
НИА. ВСЛ ТОГО СЖ-
ТЬ. ВЪНЕМАЛБ-
МЪ ОУБО СЕВЪ СА-
МИ ИСПЫТИНБ.
АНГЛА З'ЕЛАГО ѩ-

+ НАПРАСНИСТЬ ВОМЬ

130a

ЧЕТНИМЪ СЛ· АНГЛА
ЖЕ ПРАВЕДЬНАГО
ВЪСЛЕДЪ ХОДИ·
ИАКОЖЕ И ЗАКОНЪ
ПОВЕЛѢВАЕТЬ ГЛА·
ВЪНИМАН СЕБЕ·
И СЪХРАНИ ДШОУ
СВОИХ ЗЕЛО· НЕ ЗА-
БЖДИ ГА БА ТВОЕ-
ГО· И ДА НЕ ОСГОУПЛЯ-
ТЬ СЛОВЕСА ИГО ОТЪ
СРЦА ТВОИГО· ВЪ-
СЛ ДЪНИ ЖИВОТА
ТВОИГО· НЪ ВЪ-
ЗЛЮБИШИ ГА БА
СВОЕГО· НЗ ВЪСЕ-
ИА КРѢПОСТИ ТВО-
ИЯ· НЗВЕДЬША-
АГО ПО ПЕШТИ ЖЕ-
ЛѢЗИТЬГА· НЗ-Д-РА-
БОТЫ ИГУПТЬ-
СКЫ· СИРѢУЬ МИ-
РОДРЪЦА ТЪМЫ·

130b

ИГУПТЬ ВО ТЪМА
СЪКАЗАЕТЬ СЛ·
ВЪНЕМИН СЕБѢ· Е-
ДА ГАДЪ И НАСЪЩЬ
СЛ ЗАБЖДЕШИ ГА
БА СВОЕГО· И ОТЪ-
ВРЪЖЕШИ СЛ ИАКО
ННОГДА ВЪЗЛЮ-
БЛЕННИ ЛЮДНИ·
НЪИНЪ ЖЕ ВГОУРЪ-
ЗЪЦН· И ВЪЛОЖИ-
ШИ ГЛГЫ МОЯ ВЪ
СРЦЕ СВОЕ· И БЖДОУ-
ТЬ НЕДВИЖНИИ
ПРѢДЪ ОУНМА ТВО-
ИИА· ВЪНЕМИН
СЕБѢ· НЕ ОСТАВЛА-
Н ЛЕУНТИНА ВСЛ
ДЪНИ ЖИВОТА
СВОИГО· РЕКЪШЕ
НЪИНЪШИИИХЪ
СЛОУЖИТЕЛЬ ГНЬ·
УНСТНТЕЛИ ВО Н

130c

слѹжнителн· по-
рѹсьннцн твої
сжть· тн бо въз-
млжть грѣхы
людскты· въне-
млн севѣк еда кѣ-
гда бждесть глѣ-
тани· везако-
ненъе въ ср҃цн
твоемъ· снрѣ-
хъ· неопытън-
въи помышили-
ннн· нъ прѣпро-
стъ ходн жибота
своего дѣнн· да-
ко же неремнель
вѣстъствони-
ти бѣ гла· се да-
хъ прѣдъ лице-
ми вашими пж-
ть жибота и съ-
мѣти· снрѣхъ
работоу и свобо-

130d

дѹг· бывшн
бо нногда тьма·
нтына же свѣтъ
о гн· блудѣте са-
сали нспытънѣ·
еда кѣгда отъпа-
дете· гадъшжмоу
бо зеленъ· ооско-
минѣкъ зжбн·
коjkъдо грѣхомъ
свонимъ оумъре·
и екинастъ ре-
уе· влѹицъ и сѣ-
ть на пжтехъ
стрѣпътънѣхъ·
хранан же дшж сво-
ж оубѣжнитъ о нн-
хъ· и па· вслѣ-
мъ храненемъ
блюсти свое ср҃це
отъ тѣхъ бо исхо-
дишта жиженн·
и па· оуготовн въ

131а

нсходъ дѣла своя.
ї приготови сѧ на
село. и ходи въсѣл-
дъ мене. и възни-
ждеши храмъ
свон. прѣстору-
пленъимъ дад-
млемъ раздоре-
нъи. апѣль же па-
влъ. блудѣте
са рече како ходите.
не тако немажди.
нъ тако прѣмѣж-
ди. и скончал-
жште врѣмѧ.
тако дѣние зъ-
ли сѧть. и въ
дѣланнхъ. въ-
ниманте себѣ.
и всемоу стадоу.
и +въ+ немъже вты по-
стави дхъ стѣн.

131б

пасты цркви вжижъ.
ишаиъ. дѣти.
послѣдниа го-
динна есть. и тако-
же слышаште га-
ко антихъ гра-
деть. и нынѣ а-
нтихристи мно-
зи втыша. тѣмъ
разумѣвалии.
тако послѣдниа
година есть. и г҃ъ.
вънемлите себѣ
отъ лъжнхъ прѣкъ.
иже приходатъ къ
вами въ одеждахъ
овьзахъ. въноу-
тре сѧть влъци
хыштиици. ѿ
плодъ нхъ позна-
нте га. томоу слава
улѣбнвому

131c

Боу въ вѣкы вѣ-
комъ

я

М Н
И

Ѣа :: О БЛАГОРѢЧИИ- ::
:: ВЪСТѢІ ::

Блага слова.

отъ доброго скро-
вништа срѹнаго
исходатъ аштѣ
бо кто не нунстї-
ть срѹца своего
отъ зълослове-
съя. добра бесѣ-
довати не може-
ть. аштѣ бо и мъ-
нитъ сѧ глати
послушанко-
мъ. неприятъ-

131d

на сжть словеса
его и отъметьна.

не имоушта ма-
стн благодѣти
стїго дхїа. хота-
н оубо полъзова-
ти комоу слове-
семъ. да просн-
ть оу ба слова сло-
веси. въ отъвѣ-
стъи оустъ его.
такоже исания гле-
ть. гъ во рече
даєть мн газкъ
накаџаныя. вѣ-
дѣти вънегда
достонть решти
слово. и прнрнует-
ть. послушанїе
мене. и пожиже-
ти въ благыи хъ
дшѣ ваша. прн-
тъчнико же.

